

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb. 10. 10

PÅ HJEMVEG

Nr 3 - oktober 2007 2. årgang

*Det å være i det rette gudsforhold
er ikke først og fremst en fornuftssak.*

*Det er egentlig ikke heller en følelsessak.
Gudslivet ytrer seg ikke først og fremst i følelsene.*

*Det er heller ikke en viljessak.
Menneskets karakterfasthet er ikke det som
skaper gudslivet.*

*Et rett gudsforhold er en samfunnssak.
Samfunn mellom Gud og menneske.*

*De gjør en byttehandel.
Mennesket gir all sin synd i tanker,
ord og gjerninger til Jesus.
Jesus gir all sin syndeutslettende nåde til mennesket.*

*Da oppstår samfunn mellom Gud og mennesket.
Mennesket gjør den oppdagelse, ja det funn, at det er
forlatelse for synd å finne i budskapet om Jesu død og
oppstandelse.*

*Har du gjort deg bruk av dette budskap,
og gjør du deg daglig bruk av det,
da er du en kristen!*

*Må Himmelen
Gud velsigne dette
bladet slik at noen
ved disse linjer
kom inn på hjem-
vegen og fikk hjelp
til å vandre der.*

*Velkommen
som leser!*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.

Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.

Gaver til bladet sendes kasserer (se nedenfor).

Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47

Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne. 51 42 88 01

Sekretær: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31

Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61

Styremedlem: Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88

1.varamann: Olav P. Malerød, Breidal, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 38 33

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.

Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.

- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.

- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.

- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.

- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.

Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Gunvor Lie, Sørbyvn.898, 3178 Våle.

Tlf: 33063584. gsynnove@hotmail.com

ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.

Tlf: 38100061 / 41304882.

jon.espeland@losmail.no

Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.

Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Det er himmelen det gjelder av Arthur Salte	4-5
Gled deg i Herren av Ragna Brentøy	5
Helligjørelsen, del II av Jon Berg	6-12
Referat fra noen av sommerens arrangement	13-17
Alt er ferdig, kom til Jesus av Celso Valdiglesias.....	18-19
Høysangen av Olaf Klavenæs	20-22
Kommende arrangement	22
Bibelhelg på Kvinatun - program.....	23
Ved korsets fot	24

Til orientering:

I dette nummer finner du blant annet siste havdel av talen om helligjørelsen av Jon Berg. Første halvdel stod i forrige nummer. Repeter gjerne det i forrige nummer først, det er god og nødvendig lærdom for kristenlivet. (Du finner det også på hjemmesidene våre).

Sommerbibelskolene våre, både på Oppdal og i Bygland, ble rike dager! Flere fikk hjelp i sitt gudsliv gjennom budskapet i tale, sang og samtale. Noen personlige refleksjoner etter disse dagene og leirene vi hadde, finner dere også i dette nummeret.

Nå er det tid for møter på hjemmeplassen din. Møteuker, bibelhelger og enkeltmøter er bestemt flere forskjellige steder i landet.

Ønsker du å arrangere møter og vil ha predikantbesøk, så ta kontakt med sekretæren.

Vi har vitner som har himmelbrød i såkorga si, og linjene som vi ønsker å arbeide ut fra, er velprøvd. Det er de gamle stier!

Likeledes finner du vitnesbyrd om kristenlivet og samfunnet med Gud i Jesus, slik vitnene våre i Arequipa i Peru opplever det.

Les deg glad og fri!

Landsstyret.

Det er himmelen det gjelder

Av Arthur Salte

For at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden, og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære. Fil 2.10-11.

Kjære leser! Om du har bekjent deg som en kristen i mange år, eller er et menneske som ikke vil ha med Gud å gjøre: det spiller ingen rolle hva du mener og synes om Bibelen. Bibelen taler klart om hvert menneske på denne jord, og en dag må alle erkjenne at hver bokstav i Bibelen er sann.

Ingen av oss vet verken timen eller året når vi dør. Men alle må vi en dag dø. Er du rede til å dø i natt? Skulle Herren holde dom over ditt liv i denne natt, er du da rede til å stå til regnskap innfor den tre ganger Hellige Gud som ikke tåler synd? Du får ikke noen betenkningstid på denne dagen, men da kommer hele ditt liv frem for Guds åsyn. Å , for et alvorsord vi her har stanset ved. Tenk, det menneske som ikke er frelst på denne dag – ja, da er det evig for sent.

*Å tenk eingong om noko slikt skal henda
At barnet skiljast må frå far og mor,
Om mann og kona kvar sin veg skal venda,
Kven skal gå inn, og kven skal ute stå?*

*Å tenk eingong, då vert det mang ei tåra.
Tenk koma der og tru at alt er vel.
Og der få sjå at ein seg sjølv hev dåra,
Men det ho ser for seint den tapte sjel.*

Å, hvor nødvendig det er å minne hverandre om disse ordene. På denne dag blir det ikke spørsmål om din syndsbekjennelse, din omvendelse, din tro,

ditt kristenliv, ditt vitnesbyrd, ditt bønneliv, din helligjørelse.

Nei, kjære venn. Da blir det bare en ting det kommer an på. Er du kjent av Jesus?

Det er bare den som får ta del i himmelens glede og herlighet i all evighet. Alle mennesker som ikke er kjent av Jesus på den dag, vil bli kastet i helvete.

Bibelen taler om at denne dagen vil bli smertefull og forferdelig for mange.

Det er din evighet det gjelder. Du vet bare om "nuet og evigheten". Mer vet du ikke om ditt liv.

Men hør hva den kjære Frelser har gjort for deg.

"I Ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse" Kol 1:14.

"Hør nå her: Denne syndsforlatelse, denne forløsningen, den tilhører hvert eneste menneske, - den som lever et hellig

liv og den ugudelige, den som tror og den vantro. Du må være hvordan du være vil, uansett så er dine synder tatt bort, utslettet, forlatt, kastet i havets dyp. Og dette skjedde i Kristi dødsstund.

Blir du fordømt, så skjer det ikke på grunn av din synd, men på grunn av din vantro, at du lar være å komme til Kristus. Vil du komme tilbake til Gud, bli hans barn og få eie hans nåde, så er det ikke noe som kan hindre deg i dette.

Hvert øyeblikk er du velkommen. Herren sier selv: «Den som kommer til meg, skal jeg aldri støte ut». Her er ikke noe som helst unntak; hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst. Hvem som helst, den

som vil, hver eneste en, om dine synder er røde som blod - slik lyder den store, barmhjertige Herrens egne ord. Og når det altså ikke er noe unntak, så kommer det av at all synd er betalt og hele verden forsonet.”(Rosenius)

Å få denne syndenes forlatelse uforskyldt av Jesus, det er nåde over nåde. Da blir det som sangeren så klart har skildret en sann kristens erfaring:

”Jeg bærer et kjød, Dets liv er min død,
Det piner og plager hver dag,

Å elske og tro I nåden å bo
Er alltid min sværeste sak.”

Gled deg i Herren

Tekst: Ragna Brentøy, Sannidal. Mars 1985.

Mel: Når trett og mismodig.

Gled deg i Herren lyder Guds ord.
Gled deg i ham om synden er stor.
Lytt til hans stemme. Han er deg nær.
Han bar din byrde og angst og besvær.

Se kun på Jesus, regn kun med ham.
Svak og elendig. Se det Guds lam.
Stol på din Frelser. Hvil i hans ord.
Han i et sønderknust hjerte vil bo.

Ofte du faller i nederlag.
Jesus din trøster ser deg hver dag.
Han kom som stedfortreder for deg.
Åpnet en ny og en levende vei.

Om du er fredløs, han er din fred.
Han er din sanne rettferdighet.
Han er din Hyrde og Tilsynsmann.
Hvil deg i ordet, i ordet om ham.

Jesus din Frelser, alt til deg gav.
Levde ditt liv fra vugge til grav.
Sitter i himlen, taler din sak.
Tenk at i Ham er du Gud til behag.

Jesus han lever, synderes venn.
Ordet er sant, Han kommer igjen.
Bruden da flytter på Herrens bud.
Glad og frimodig går hjem til sin Gud.

HELLIGGJØRELSEN

Av Jon Berg, en preken han holdt på Randaberg i 1950-årene.

Fortsettelse fra «På Hjemveg», nr 2 - mai 2007, side 10.

Se på Jesu kjærlighet, se hvor han elsker deg! Så elsker du igjen. Om dette nye livet sier apostelen: - Jeg lever ikke lenger selv. - Tenk du, en kristen lever ikke lenger selv. Han har det gamle mennesket, men det lever ikke. Neida. Nei, for i omvendelsen, der skjer det et dødsfall. Det vil ikke si at det gamle mennesket er død i den forstand at du er ferdig med det. Men du skjønner det at det ble fratatt kongekronen! Og hva er kongekronen i menneskehjertene? Jo, du skjønner det at enten så fikk mennesket vantroen, eller så fikk det troen. Og fikk det kongekronen i hjertet, så ville det ikke drive med dans, drikk, banning, lyving, verdslighet, kristelighet og egenrettferdighet,- for det ville nå Himmelen! Men når troen kommer inn i synderhjertet og setter seg på tronen, så skaper det om menneskehjertet, så driver det synderen til å hate synden og elske Jesus, og tjene Gud. Jeg lever ikke lenger selv, Kristus lever i meg! Det er skrekkelig reduserende. Tenk at jeg er ingenting. Ingenting for Gud, jeg er bare synd overfor Ham. Jeg er ingenting annet enn en fortapt synder. Det er min ulykke, jeg blir ikke noe annet enn det jeg er. En fortapt synder. Men tenk du, jeg er ikke noe annet overfor menneskene heller. Du, når de anklager deg, så sier du ja, men når de anklager Kristus, så må du ALDRI si ja. Det er én plass hvor vi har rett til å være hovmodige, sier Luther. Det er når det gjelder å rose seg av nåden. Rose meg av nåden! Du og du. Jeg lever ikke lenger selv, Kristus lever i meg. Han lever der inne i barmen. Han ble født der inne i omvendelsen. Og

dette nye livet jeg lever, det lever jeg i troen på Ham. Så det å være en kristen, det er å leve i troen på Jesus. Og det å leve i helliggjørelse, det er å leve i troen på Jesus. Som en stedfortreder og forsoner. Som den som gav sitt liv for synderen. Dermed så vil jeg da nevne at helliggjørelsens midler er altså ikke lovens og formaningsens ord, men ordet om Jesus.

Hvordan virkes helliggjørelsen?

Av og til blir det sagt at vi ikke forkynner helliggjørelse. En mann sa til meg en gang: nå har du tala så gildt om rettferdiggjørelsen,- kan du ikke nå tale om helliggjørelsen? Jaja, sa jeg, hva er helliggjørelse da? Hva er helliggjørelsesforkynnelse? Når du forkynner slik at folk blir glad i Jesus og glad i hverandre og i de verdslige, er ikke det helliggjørelse? Jeg skulle mene det ja, sa han. Hallesby gikk så langt en gang jeg hørte ham - hvis jeg ikke misforstod - at han sa: helliggjørelse er daglig rettferdiggjørelse! Helliggjørelsesforkynnelse: det er å forkynne Kristus med anvendelse på våre liv som kristne. Dermed er det en ting til jeg må få nevne her. Helliggjørelse er et verk av Gud. Det er Guds hånd. Han er hellig til å gjøre dette, tvers igjennom. Du, dette med frelse folk, det er noe som er totalt utenfor oss. Vi tenker ofte på det slik, at den objektive frelsen, den er noe Gud har gjort utenfor oss og for oss osv. Og der var vi ikke med, på Golgata og osv. Men du, også når det gjelder omvendelse, så er det Guds verk. BARE Guds verk. Ulykken i våre dager er at vi blander sammen. "Jeg" er inne

i dette. Det kalte de gamle for synergisme . Jeg er inne i dette, og så blir det galt. Omvendelse er Guds verk alene, helliggjørelse er Guds verk alene. Det er Han som helliggjør. Jeg kan ikke legge to pinner i kors for å bli helliggjort. Han må gi eder å virke og ville, etter sitt velbehag. Han som virker i dere, både å virke og ville, står det. Han! Du, det er nødvendig å få se ham.

Men så var det et spørsmål her også, når jeg har talt på denne måten. Skjer helliggjørelsen av seg selv? Går helliggjørelsen av seg selv? Er det ikke da bare å sette seg med hendene i kors og så er det gjort? Det første jeg da må nevne, jeg må understreke dette igjen, at: Den som er i Kristus, han bærer mye frukt. Alt er blitt nytt, står det. Vi fører oss annerledes. Hvis et dyr ble oppvakt til et menneske, så var ikke det menneske dyr lenger, og det førte seg ikke lenger som et dyr, ikke sant? Så lenge du holder tak i den levende Gud, så bærer du frukt. Men det nye livet, sier Skriften, det må næres. Og der er det dette kommer inn, om vi kan si det slik, det med vårt ansvar. Dette med troen og nådemidlene. Jesus sa en gang til Peter: - Jeg ba for deg, Peter. Hva var det han ba om? At troen din ikke må avta. At du ikke måtte miste troen på meg. Jeg tror Peter var størst da han falt i hans oppreisning. Du, det er ikke den største hemmelighet og det største under med et menneske at det aldri faller, at det aldri faller. Men den største hemmelighet med en kristen, det er det at han er en kristen også når han faller! Det er dette at en kristen ikke mister troen på Jesus. Det er det som skaper respekt hos de verdslige. Verden har aldri rett til å vente at vi kristne er fullkomne. De venter det ikke heller, tror jeg. Men verden har rett ril å vente at vi er i en kampstilling til vår synd.

Midler til helliggjørelse

Dernest vil jeg nevne noen midler som Helligånden bruker. Og som vi må bruke dersom vi skal bli helliggjort. Først Ordet. Ordet. Det står at jeg ble som soltørket gress. Hvorfor? Jeg hadde glemt å ete mitt brød. De troende i gamle dager ble kalt lesere. Et fint ord, ikke sant? Det var en mann i Setesdal. Han måtte sikkert være frelst, for hver gang han hadde lest i Bibelen, så klappet han på den. Han var glad i den! Du, leser du aldri, spurte jeg en gang et menneske. Broren hadde sagt at han var så redd for søsteren. Hun svarte at hun hadde det så travelt. - Men du kan lese når barnet sover, svarte jeg henne. Så fikk jeg et brev en tid senere, det glemmer jeg aldri. Da jeg kom på besøk, skal jeg si at bibel og andaktsbok var kommet frem. Da var vekkinga begynt i samvittigheten. Det nytter å være et sjelskrik etter Ham igjen. Ute i den mørke kveld fikk denne kvinnen se ham på nytt igjen. Vi stod og samtalte, og i brevet jeg siden fikk, stod det; No syng det i mitt hjarta, for Kristus er mitt liv! Den søndagskvelden hun var her, siterte hun ordet: Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld. Og da gikk det opp for meg at dette ordet var sant og jeg var fri! Det kan ikke med ord fortelles den lykke det er å være hos Jesus. Tenk, den vonde samvittigheten som jeg bar på, vet jeg ikke hvor falt av, men den forsvant helt da Jesus talte. Og gi ham et stille samvær du, i Ordet. Du, hvorfor? Fordi du i Ordet møter Ham, Ham. Han er Ordet. Les mye, dere troende. Jeg glemmer aldri første gangen jeg hørte Øyvind Andersen tale om å skue inn i frihetens fullkomne lov. Det var så gildt å høre. Det var på Sørlandet, i Farsund. Jeg gikk etter møtet bakover mot en gammel emmisær og en gammel troende misjonskvinne. Og da hørte jeg hun sa til ham idet hun

snudde seg mot ham: - Heretter vil jeg skue mer inn i frihetens fullkomne lov. Du, se i Ordet! Jeg skuer i Ordet, og der er jeg rik. Se, det står om de første troende kristne, at de holdt fast på apostlenes lære. Det er Ordet.

Jeg vil nevne en ting til, og det er sakramentene. Nådemidlene, sakramentene. Nattverden. De første kristne, de samlet seg ofte. Det står at de holdt trofast fast på samfunnet. Og brødsbrytelsen. De samlet seg i hjemmene, og der holdt de nattverden. Jeg var en gang i en vekking i Setesdalen. Og det var gildt. Men så tok vi nattverden, og da sa en kvinne det slik: Det var så rart på nattverden, da var det som om alt vondt mellom oss brant opp. Han helliggjør ved nådemidlene. Bruk nådemidlene du. Anstreng deg ikke for å være kristen, ta ikke opp kampen imot synden, for du kommer til å ligge under den. Men gå i Guds kammer. Ikle dere Guds fulle rustning. Ta Guds fulle rustning, - det er evangeliet. Om en stedfortreder. Og da er du sterk og står imot når Satan kommer. Og så ligger han under. Hold dere alltid nær til Kristi sår og vunder, så ligger Satan under med all sin helvedshær, for det er bare en ting Satan er, og det er en religiøs mann. Og det er blodet, ja blodet. Dere har seiret over ham i kraft av lammets blod, og det Ordet vitnet. Men du må få se Jesus i evangeliet, i Ordet. Du må få se sårene. Du må få se blodet. Å, du må male Kristus korsfestet for folket, sa Johannes Brandtzæg. De må få se Lammet! Disiplene ble glade da de så Herren. Og Åndens frukt er kjærlighet og glede og fred.

Dernest bønnen. En mann sa det slik; Når jeg ber, da gir jeg Gud en anledning. Du har reist deg opp fra bønnestunden, du var rensset, du var styrket. Du var frimodig, du

var redd synden. Du var avkledd det gamle mennesket, du var ikledd det nye mennesket. Du, vet du hva jeg har savnet litt på disse møtene? Bønnemøte. Forsamlingen på kne for Gud. Du, det er å utlevere seg det folk. Jeg ligger under for synd, synden har blitt meg for mektig. Djevelen er for sterk, åndsmaktene er for sterke. Jeg kan ingenting, som en ung kvinne ute i Kina sa. Si til Gud: Gud, nå er det din time til å gripe inn. Nå har vi prekt, bedt og samtalt. Nå har vi styrt med vårt. Men nå må du gripe inn. Du, det er et helliggjørelsesmiddel. Brodersamfunnet. Å, jeg er så glad for samfunnet! Da jeg reiste til Kina, fikk jeg det sånn for meg, at ved siden av å forkynne, hvis jeg ikke skulle dratt ut, så var det særlig én ting jeg ville prøvd å understreke for kristenfolket: samfunnet. - Vi har vært flinke til å få vekking, sa Hallesby, men dårlige til å bygge samfunnet. Jeg synes det er noe som gir håp; jeg synes det begynner å vokse frem samfunnsånd. Guds folk trenger hverandre. Vi kommer sammen. En gang i Setesdal satt en mann og jeg og snakket sammen om kvelden. Jeg husker han stoppet opp i samtalen, og sa: Du, vi talte sammen om dette med Jesus, om livet i Lammet. Det er gildt det, folk - og jeg er så redd for at strider og organisasjonene og alt blir samtaleemne, og at det dreper livet. Men disiplene, da de gikk sammen på veien til Emmaus, hva var det de talte om? Det var det med Jesus, det som nettopp hadde hendt. Og da kom han og var sammen med dem. Vi kjente hjertene brant i oss - det var det første kristne uttrykk for oppbyggelse. Da ble de oppbygget, hjertene brant. Kristus ble stor og dyrebare. Han lever vel ennå, den gamle av dage. Å, jeg er frelst og dyrekjøpt, og til saligheten døpt. Du og du, så gildt. Vi satt og snakket sammen, vi to i Setesdal, og mannen våknet liksom, og så sa han;

Så sjelden det er å få snakke slik sammen med folk. Det er sant det du. Dere troende, kom sammen, snakk sammen! Ikke så mye om andre mennesker, det er som det visner bort. Det er hos Jesus vi har det viktigste. Og det er bare én som er stor og god, og det er Kristus. Slik er det folk. Hold fast på bønnemøtene, nattverdmøtene.

Jeg vil nevne en ting til som Gud bruker. Det står i en kirkebønn; han opptukter oss ved kors og trengsel. Det er sagt at det er to slags palmer. Det er de som vokser høye, ranke og fint, og står til pyrd. De bærer ikke frukt. På de som vil begynne å gi frukt, legger de en tung stein eller sementplate oppi, og så bærer de frukt. En kvinne sa det slik: - Nå kjenner jeg at jeg snart må på sykehus, for jeg begynner å bli så verdslig. Ikke så lenge etterpå var hun på sykehuset. Dere troende, ta det ikke som tukt fra Gud, for det er loven som kommer inn i hjertet da. Men ta det som uttrykk for at han vil du skal bære mer frukt. Den gren som bærer frukt, den renser han. Og han renser ditt hjerte med den ømmeste tukt. Ja, møter meg hver morgen med tukt. Og så møter vi trengsler. Hva gjør det om her i verden trengslene blir som en krone av torner – når bare Kristus blir stor for mitt hjerte? Helliggjørelse folk, det er at Kristus blir større og større for hjertet. Mer og mer dyrebar.

Lovens og formaningenens plass

Så til slutt litt om formaningens plass, og lovens plass i helliggjørelsen. Når de ikke kan bevirke helliggjørelse, hva gagn er det så i dem? Da er vi vel ferdige med loven, ikke sant du? Hva nytte har vel loven da? Loven kommer med krav. Alt dette du skal gjøre og gjøre. Det første jeg da vil nevne, er dette at det er den sovende og unnskyldte synd, som er den store hindring for hel-

liggjørelse. Det var en gang en mann som hadde lagt inn springvann, og det var jo deilig å få inn i kjøkkenet. Men da de skulle skru på kranen, så rant det ikke. De skjønte det måtte være noe galt, og gikk opp i brønnen, men der var det ikke noe galt. Og så måtte de grave opp rørene igjen, og det viste seg at det hadde blitt igjen en trepropp inni røret. Den hindret tilløpet. Da jeg tidde, ble mine ben borttært. Unnskyldt synd folk, den fører først og fremst til at hjertet lukkes for helliggjørelsens nåde, og til slutt så ender det i døden. Du kan ikke leve så svært lenge åndelig, uten å vandre i ånden. Det ender i døden. Bekjenn din dårlighet, du som lever, så vil jeg glemme alt det onde du har drevet. Den som bærer frukt, den renser han. Du renser mitt hjerte med ømmeste tukt. Han tukter oss til vårt gagn. Og her bruker Gud så mange, mange ting. Han kan bruke mange ting. Vi hørte akkurat om lovens ord. Men jeg vil si dere en ting folk, og det er at hvis Herren ikke kommer med nådens tukt innover vårt liv på denne sommerskole, ved loven, slik at Kristus blir enda mer dyrebar for oss, i sin forsoning og nåde, så reiser vi ikke hjem fra dette møte mer helliggjort enn da vi kom. Loven folk, den må være der! Og tukt oss inn i boten, inn i døden, inn under dommen. For at vi skal bli avhengige av en stedfortreders forsoning. Det er gildt det, når de begynner å høre evangeliet, og de stråler opp. Så begynner de å elske, å be, å vitne, å samtale. Så strømmer freden inn som floden. Du, det er lovens plass. Den må vi lyde folk. Den skal ikke legge på samvittigheten, for da blir det trelldom, men den skal legges på kjødet, og tukte oss til Kristus. Og da kommer vi inn under nåden, og så opptukter nåden oss til å leve hellig og rettferdig. Der er ikke loven som dreper synden, nei, den egger synden til liv, den gjør oss syndige og

fortapte og avhengige av Jesus. Men nåden opptukter. Å du og du og du, når du får smake nåden du. Tror du at du har lyst å synde igjen? Å nei du, aldri vil jeg synde mer. Brorson synger vet du; Halleluja, jeg har min Jesus funnet, hans nådes glans så klart i meg opprunnet. Nu ser jeg veien til Guds frydebolig, nu kan, nu skal, nu vil jeg vandre trolig. Du, det er bare når du virkelig får smake nåden, at du får ulyst på synden og lyst på å leve med Gud. Det er nåden som opptukter.

Dernest en ting til. Med loven og formaningene. Vi må vite hva vi skal gjøre. Har du stått overfor det av og til, at du har trang til å gjøre det rette, men du vet ikke hva som er rett? Her kommer formaningene inn. Her kommer loven inn. De er rettesnorer. Har du vært ute og kjørt bil, og så var du veiviser. Ja, vi skal bortover her, og så svinger du av der. Jeg var så dristig at jeg gikk frem til sjåføren og sa at jeg tror du kjører galt. Vi skulle til Stavanger, men det var ikke akkurat den veien vi hadde lyst å reise. Det var en veiviser, ja, to. Det var to veier til Stavanger. Nåvel, veivisere. Du kommer ikke til Oslo på en veiviser. Men de er gode å ha. Du må nok inn i bilen, eller i toget, ikke sant? Ja visst. Men de er gode å ha. Å, jeg elsker deg lov. Per Nordsletten synger: O lov jeg har deg kjær, for Jesus deg oppfylte. Du, det er ikke vanskelig å elske en lov som er oppfylt. Nei, men en lov som ikke er oppfylt, den hater du. Og så hater du Gud samtidig. Du tror du elsker loven, men du kan aldri elske den lov som tukter deg, og som ikke er fornøyd med om du lå på knærne hele og halve dagen. Som en kvinne her i landet, hun var så mye på kne at hun ikke kokte middag for mannen sin engang, til han kom inn. Vet du den største

synd du gjør, sa jeg til henne, det er ikke at du banner og drikker, men at du ikke lager middag til mannen din. For du behøver ikke å ligge på kne, for Jesus har ligget på kne for deg. Men det er gudstjeneste å lage middag til mannen din, og gjør det så godt du kan! Og du skal få være fri fra å ligge på kne og be til Gud. Du kan få lage middag, og synte om Lammet. Ja. Å, så mye fari-seerkristendom, som gjør mennesket stort! Men du er aldri til nytte for dine omgivelser på den måten. Nei, langt derifra. Jaja. Men det er godt med veivisere. Og så kommer Ordet, og så sier det hvordan koner skal leve sammen med mennene, og mennene med konene. Greit å vite iblant. Og hvordan barna skal forholde seg overfor foreldrene, og foreldrene overfor barna. For vi er så blinde! Til og med en gjenfødt ved Den Hellige Ånd, som har fått et nytt sinn, ser mange ganger ikke klart, og Gud må igjen tale til oss. Det er så godt når vi av og til leser, og det går opp for oss -Å, nå ser jeg veien til Guds frydebolig! Ordet sier hva vi skal gjøre.

Jeg har nylig fått mye bruk for ordet: Elsk deres fiender, tal vel om dem som hater dere. Be for dem som forfølger dere. Det er formaninger dette. En kristen følger dem. Tenk, en kristen hater ingen. Han kan kjenne bitterhet, men han elsker alle. Om det er din verste fiende. Om det var han som slo deg i hjel, ville du ved korsets fot være like glad i ham som i ditt eget barn, For du skjønner at vi var også en gang fremmede. Vi hatet og bar hat til hverandre, vi var fremmede! Du må ikke vente noe av den som er blind, du må ikke vente noe godt fra den som er fremmed, du må ynkes over ham, - be for ham! Du, du må ikke begynne å snakke vondt - avlegg det gamle men-

neske. Hva er det for noe? Augustin fikk svar på det. Lyv ikke på hverandre. Det var å avlegge det gamle mennesket. Å slutte å lyve. Dere lyver vel ikke dere troende også? Fordi om det er skrevet at vi mennesker er løgnere, så tror ikke jeg at vi går og lyver hele dagen, men det er vanskelig å være sann! Det er å tenke falske tanker om Gud. Vi er løgnere når det gjelder sann kristendom. Der kan vi aldri tale sant –unntagen Den Hellige Ånd får lære oss det. Det er ikke den lærdeste professor dersom han ikke kan tale rett om Jesus og himmelveien. Han kan føre folket på en måte, men han kan aldri føre en synder til fred med Gud. Han har falske tanker om Gud. Du må være opplyst med Den Hellige Ånd. Men du, det er godt med formaninger. Å, som vi trenger det nå, i den siste tid, folk. Så vi ikke skal synde oss ut. Lyv ikke for hverandre. Gjør det stikk motsatte av det du ser andre gjøre, som gjør noe galt. Ja, avlegg det gamle mennesket. Dere skal ikke herske osv. Men ikke dere det nye menneske. Lev i nåden! Og så blir det tjeneste. Jeg vil bare si to ting til slutt. Det første er at livet i helliggjørelsen, det er et salig liv. Kan du tenke deg noe finere i denne verden enn et hellig liv? Kan du tenke deg noe finere? Det er som det ble fortalt fra et kristent hjem der en forkynner kom inn: Det var som det ropte Hellig, hellig, hellig, fra hver vegg i stuen. Kan du tenke deg noe så fint som en troende ungdom som lever hellig? Kan du tenke deg noe så fint som en som før danset og drakk og spilte og lekte i synden, og nå synger han av hele sitt hjerte –Farvel, du leik uti syndenatt, du skal aldri få sjå meg att. Det var så tungt å leve der, men så herlig å leve her! Han er som et nytt menneske, han fører seg som en kristen. Det er stort folk, det å få stå rett ferdig for Gud. Det å ha en

stedfortreder og stå for ham. –Og det midt i synden og døden! Men det er noe salig folk, jeg skal ikke bare få være rettferdig for Gud i en stedfortreder, men tenk, jeg skal få lov å leve et nytt liv. Et hellig liv, et liv til Guds ære. Gudsbildet er gjenopprettet i mitt hjerte. Som det står i en gammel salme: Opprett hva synd har ødelagt. Å, hvor jeg lengter når jeg ser de ufrelste, at Guds hånd måtte få opprette hva synd har ødelagt! Så de som danser og drikker og banner og lyver og lever i verden, måtte få leve for Gud! Jeg lengter så etter å få se det. Jeg lengter etter det i den kristne forsamling, og jeg lengter etter det i mit eget liv. Det er så vondt å ha levd i 40-50 år, og så har det lyktes så lite. Det er så fælt å føle, at en nesten ikke ville leve lenger. For du kunne utrettet så mye mer for Gud, hvis du hadde levd mer hellig. Du kunne ha levd et mye saligere liv. Å leve med Gud i hellighet, - om det så ikke trengtes for andre folk, det er et salig liv! Men det er bare salig når du lever riktig godt med Gud. Det er ikke bare det at en er rettferdig for Gud, men det at en lever så han får leve i deg, utfolde seg i deg. Da blir det gildt å være kristen. Du ville vært så redd for å sladre, og redd for å synde. Ja, du ville heller ta på mange, mange ting enn å synde, -for du er så redd for å synde. Da er det gildt å leve. Det er ikke noe tungt trellev liv det folk, for da lever jeg det i Jesus. Det er et salig liv, sant og visst.

Liv i nåden

Det siste jeg ville nevne, er det at helliggjørelse –og det er en stor hemmelighet, -det er at helliggjørelse er å være en synder som får liv i nåden. Tar imot nåde. Så enkelt er det. Så kommer ikke jeg lenger enn til å være en synder, som får smake og drikke av nådens elv og bekk. Og så står det at

Han drikker av bekken på veien. Og bekken er nådens elv, som rant fra Jesu sår. Det å være en kristen og leve i helliggjørelse, det er å være en synder som snubler og faller gang på gang. Men så får jeg være ved nådebekken og nådefloden. Og så driver han meg fremover på veien. Dere kristne, strev nå ikke etter å være så kristelige, men strev etter å innfor Guds åsyn få være bare en synder som tar all sannheten innover sitt hjerte. Men glem ikke at du har rett på nåden! For han vant deg med sitt blod til at du skal få stå rettferdig for Gud i din stedfortreder, men også til at det skal bli seier. Det skal lykkes for Den Hellige Ånd. Og det siste jeg vil nevne, det er; Å vente det beste til slutt. På bautaen over professor Brun i Amerika, der står det et ord som han sa så titt: Det blir bedre lenger frem. Guds folk venter. Vi venter folk, på den dagen da vi

skal se Ham som han er. Da skal vi bli ham lik. Det blir salighet, folk! Da trenger vi aldri mer å beve engang for muligheten av en syndig lyst. Da er jeg fremme. Da er jeg fullkommen. Jeg er lik Ham. Jeg er som Ham, da vil jeg som Ham, da kan jeg som Ham. Da er alt fullkomment, da er alt rent. Det blir en gild dag, folk. Og jeg tror den dagen nærmer seg! Så dere som er her som ikke er frelst: Om du ville få komme inn i Kristus! Å, om du kunne oppleve dette under. At den evige Gud måtte hogge deg av verdens ville vintre, og plante deg i sin evige vingård. Da ville du få oppleve den største salighet her på jord, og i evigheten!

*Tilrettelagt og bearbeidet av
Anne-Margrethe Malerød.*

Et nytt sitat?

Ungdomsleir på Bjønnes

Av Sigmund Fjære

22. – 24. juni arrangerte ELM ungdomsleir på Bjønnes ved Farris i Vestfold. Nærmere 40 deltakere hadde møtt fram denne St.Hans-helgen, for å høre om Jesus. Mange kom langveis fra, og hele ni fylker var representert. Selv om regnet til tider silte ned fra himmelen i de ellers flotte omgivelsene, fikk hver og en av oss en anledning til å lytte til Bibelens budskap.

Første kvelden talte Arthur Salte om menneskets natur og gjerninger. Rom 7: 18, "For jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor intet godt; for viljen har jeg, men å gjøre det gode makter jeg ikke", kan stå som overskrift for dette møte. Ikke bare strir kjødet Gud imot, men det VIL stri Gud imot.

Tore Mangelrød stilte oss et spørsmål i sin tale neste dag. "Hvilke følger får Jesu død og oppstandelse for deg?" Uansett, om vi tror på Jesus eller ikke, får dette de alvorligste konsekvenser for

alle mennesker på jorden. Hvordan du forholder deg til Jesu frelsesverk, avgjør ditt oppholdssted etter døden. Jesu død og oppstandelse gir fullkomne følger og framtidsutsikter for alle syndere som kommer til han. Derfor: "Kom til meg, alle dere som strever og har tungt å bære, for jeg vil gi dere hvile."

Vi fikk også høre om Jesu natur og hans gjerninger. Jesus er veien, sannheten og livet. I tillegg fikk vi høre om brytnings-tider i ungdomsår, både når det gjelder vårt forhold til Gud, og vårt forhold til verden. Holder vi søndagen hellig? Skikker vi oss lik denne verden? Hvordan forvalter vi pengene våre?

På søndag hørte vi om et stort sykehus; hvor Jesus er legen, synderen er pasienten, medisinen er Jesu blod, sykdommen er synd, betalingen er nåde, og hvor ingen slipper ut med diagnosen "uhelbredelig". Jesus, takk for sonings-blodet!

Tre beretninger fra ELMs sommer-bibelskole på Imi-stølen 12.-15. juli -07

Glimt fra sommerbibelskolen på Imi-stølen

Av Mariann Malerød

Talere på sommerbibelskolen var Ola Østerbacke, Arthur Salte, Kjell Sønstabø og Øyvind Klavenæs.

Ordet fra talerstolen vant gjenklang i tilhørernes hjerter:

- Som f. eks. ordet fra Es.53.1-3 om kvisten som skjøt opp av tørr jord. Hva var vi uten Jesus? Komplett tørre. Det måtte et under til for å føde et gudsliv, og underet fortsetter når gudslivet næres.

- Om Gud i himmelen som har all makt, ja Han er den eneste som har egentlig makt, og vi er hans. Hva kan da skje med oss uten Hans vilje?

- Vi hørte om lønnkammeret og tiggerplassen, et herlig og nødvendig sted for en troende, - et sted hvor vi får åndelig mat i et overfylt "matskap", og hvile for trettede hjerter. I lønnkammeret og på tiggerplassen er stedet for å be om vekking for seg og sine og omgivelsene.

- Om Jesus som renser fra all synd, og ingen av oss er verre enn den største synder! Kraften av Lammets blod er det som renser, - denne kraft som er mer enn vi kan tenke.

- En gild preken om Han som kom ned og grep vår høyre hånd og dro oss opp av gjørmene. Vi var så fordervet at det var Jesus som måtte komme ned. Vi kunne ikke komme løs uten Hans inngrepen.

- En tankevekkende time om den kristne familien, med tale over "hustavlene" i Kol. 3.16-4.1. Med direkte tale til mannen om hans ansvar, likeså til hustruen, barna og andre.

- Lørdagskveldsmøte var om "Hvor er Lammet"? Ja, la oss vite hvor Lammet, Jesus er! La prøvelsene føre oss til Ham, ja de gode dagene òg. Alt som heter du må, du bør, du skal er loven. Evangeliet er Jesus, det er fritt og det er en gave. Vi er på reise til himmelen med Jesus som fører. La oss se på Ham, lese om Ham, og høre om og be om at Jesus vil åpenbare sitt ord for oss igjen eller for første gang.

- Og avslutningsmøtet om "spør etter de gamle stier"! En bør ha med seg tre ting i forkynnelsen: Et klart budskap til frelse, et klart ord om korset og forsoningen og et klart skille mellom kristne og uomvendte.

- Flytt ikke de gamle merkesteinene. La forkynnelsen bli slik at den uomvendte stunder etter:

Underfulle dype fred, som nå fyller sjel og sinn.

Aldri kjente jeg den før, jeg min Jesus lukket inn.

Sommerbibelskolen på Imi-stølen

Av Aslaug Thorsen

Jeg er glad og takknemlig for turen vi fikk til IMI-stølen i sommer. Det er flere grunner til det. For det første sitter jeg igjen med en takk til Gud for at jeg fikk se et lite glimt av hans uforskyldte nåde i Jesus Kristus. Det har gitt meg en anelse ny ro i hjertet nå i dagene etter sommerbibelskolen. Dessuten er jeg glad for at barna våre, ei jente på snart tre, og en gutt på snart fem år, både fikk høre Guds ord og de fikk glede seg over leken med de andre barna.

Det er også fantastisk å få komme til ferdig dekket bord disse dagene. Jeg har lenge gledet meg til rømmegrøten og spekematen som jeg visste vi ville få på lørdagen! I det hele tatt er maten svært god, og matfellesskapet er en koselig del av sommerbibelskolen.

Samfunnet med de andre når det gjelder håpet for evigheten, og det sosiale fellesskapet med nye og gamle venner, er godt å oppleve. Jeg synes at vi i tillegg til forkynnelsen, også får erfare det gode i at vi er alle aldersgrupper sammen. Barna har det fint sammen, og det har de unge og vi voksne også. I en ellers ofte travel sommertid, er det godt å få stanse opp for det ene nødvendige; nemlig å få lytte til hva Gud har gjort ferdig for deg og meg i Kristus Jesus.

Kristne hjerter knyttet sammen,

Søker i Guds hjerte ro;

Kjærlighets- og enhetsflammen

Lue mot vår Frelser god!

Han vårt hode, vi hans hender,

Lyset han, og vi dets glans,

Han vår mester, vi hans svenner,-

Han er vår, og vi er hans.

Zinzendorf

Ferda-tanker fra pilegrimsvei!

Av Inger Lise Mangelrød

Det er mange veier til Rom, - og mange veier til Oppdal! Også i år fant vi vår vei til sommerbibelskolen på IMI-Stølen, og som så mange ganger før la vi veien oppover vakre Gudbrandsdalen og videre over Dovre før vi fulgte Drivas hvitskummende, muntre løp ned mot Oppdal: Et knutepunkt mellom øst og vest, sør og nord. Det er noe særegent å være på vei til disse stevnedagene. De er et knutepunkt også åndelig sett. Vi vet at fra mange kanter nærmer folk seg med ett felles mål: disse sommerdagene med samling om Ordet som aldri kan dø!

Vi kommer med hver vår hverdag i bagasjen. Vi bærer med oss hver vår uro, hver vår glede, hver våre mål og verdier. Disse dagene skal vi samles om Han som er vår fred, som er den sanne glede og som er den eneste verdi av evig varighet! Det kan være nærliggende å sammenligne litt med stemningen fra festreisene vi kjenner fra Salmenes bok, selv om framkomstmidler og andre rent ytre forhold er veldig forskjellig fra Davids tid: "Jeg løfter mine øyne opp til fjellene. Hvor skal min hjelp komme fra? Min hjelp kommer fra Herren, Himmelens og jordens skaper".....Vi samles på Stølen med ny-erfarte, mektige naturinntrykk fra Norges storslåtte fjellheim!. Vi kjenner på ærefrykten for Skaperen og skaperverket. Den indre festreisen kjennetegnes av forventning til forkynnelse og samfunn disse dagene med andre pilegrimsreisende gjennom livet. Forventning til Han som vil stille all vår trang i herlighet i Kristus Jesus!

Som mormor og farmor, mor og svigermor er spenningen og nøden for de nye hjemmene i tankene. Måtte alle de som vi er så inderlig glad i få smaken på Guds

Ords velsignede virkning! Deres liv skal etter all menneskelig beregning strekke seg videre inn i en fremtid som ikke blir vår. Nye forhold og fremmede omgivelser for oss, vil bli deres hjemmebane. Jeg tror sommerbibelskolene inneholder en høy dose av det som kan bevare deres og våre hjerter i Jesus inn i en ukjent framtid: Erfaringen av Ordets evige aktualitet. Samfunnet med andre som har Jesu-navnet som livets tryggeste ankerfeste! Hjertenes samklang i de enkle vitnesbyrdene om erfaringer i livet med Jesus. Alt dette hører med til de gode banda som binder oss

sammen som Guds folk, og som bevarer troen i hjertene. Disse erfaringene har ikke først og fremst intellektet som innfallsport til hjertelivet! Nei, her kan både liten og stor, ung og gammel få næring for sjel og ånd.

Vi er veldig takknemlig for den betydningen samlingene på IMI-stølen har hatt for oss gjennom mange år! Om vi er forskjellige som mennesker og har kommet langs ulike ferdaveier til sommerbibelskolen , går vi på den samme Himmelveien, vi som hører Jesus til! Veien fra døden til LIVET!

Sitat inn her!

Oppbyggelige dager i Bygland

Av Håvar Fjære

8.-12. august var venner av Evangelisk Luthersk Misjonslag samlet i hjertet av Setesdal. Bygland v.g.s. viste seg som et meget egnet sted for arrangement av sommerbibelskolen vår.

Både barn, ungdom, voksne og eldre fikk være sammen om budskapet fra himmelen. Evighetsalvoret; spørsmålet om jeg er en Jesu Kristi brud, ble nærgående for mange. Gjennom forkynnelse, sang og samtale, hvor sentrale sider ved frelses-tilegnelsen og livet i Gud ble framlagt, ble gudsforholdet for flere klarlagt. Og når himmeltonen blir klar, så blir nøden for andres frelse stor. Det hørte vi på bønnemøtene hver morgen.

På hvert møte, 4 hver dag, deltok forskjellige deltakere med sang. Emnet var om Golgata, blodet, himmelen og kampen her på jord.

Fredag formiddag hadde ELM sitt årsmøte. Både årsmelding og regnskapsoversikt for de 2 siste år som er gått siden siste årsmøte på IMI-stølen, Oppdal, ble framlagt og godkjent. Regnskapet viste litt under 1.million i gaver siste år. Det aller meste av dette er brukt til arbeidet i Peru, lønn til evangelistene og oppbygging av barnehjem. Årsmeldingen er lagt ut på våre hjemmesider.

I samtalen om arbeidet var det mange som deltok. Sentralt i samtalen sto På Hjemveg, vårt melding- og oppbyggelsesblad. Flere gav også uttrykk for takk-

nemlighet over linjene og profilen ELM får arbeide ut fra.

I valget til nytt landsstyre ble Svein Mangelrød, Kvelde, gjenvalgt, og Arthur Salte, Bryne, ble nytt landsstyremedlem. Landsstyret består nå av disse, i tillegg til Jon Espeland, Flekkerøy, Ragnvald Lende, Nærbø, og Håvar Fjære, Hedrum. I konstitueringen etter årsmøtet ble Svein Mangelrød gjenvalgt som formann, og Arthur Salte ble nestformann. Til første, andre og tredje varamann ble Olav Mallerød, Kvelde, Olav Fjære, Trondheim og Asbjørn Mangelrød, Kvelde, valgt.

Bygland v.g.s. viste seg så godt egnet for denne type arrangement at neste sommerbibelskole allerede er planlagt på dette sted 7.-10. august 2008. I tillegg vil Evangelisk Luthersk Misjonslag – om Gud vil - også ha sin tradisjonelle sommerbibelskole på IMI-stølen 10.-13.juli.

Alt er ferdig, kom til Jesus

Av Celso Valdiglesias – Til norsk ved Jon Espeland

**Har du noen gang holdt på å drukne?
I så fall, hvordan ble du reddet?**

Vi vet at en som holder på å drukne, som regel får panikk og kaver av alle krefter for å komme seg til land. Hvis sjøen går høy, fører det til en forgjeves kamp mot bølgende og minsker håpet om redning. Profesjonelle redningsmenn får opplæring i hvordan de skal nærme seg en forulykket som er grepet av panikk og sette vedkommende ut av spill for å redde ham. Det samme må Jesus gjøre med oss!

Nå er det slik at Kristus døde for å frelse oss. Hvorfor er det da så mange som strever med å frelse seg selv? Hvis vi selv kunne frelse våre sjeler, hadde det ikke vært nødvendig at Kristus døde.

Men Jesus sier: "For menneskesønnen er kommet for å søke og frelse det som var forfalt." (Luk. 19:10.) Frelsen er en gave til de forfalte. Hva koster en gave? Nei, en gave er

ikke til salgs, en gave kan ikke kjøpes. Og til Kristi gave kan du heller ikke gjøre deg for tjent. Mange er nok klar over at Kristus døde for å frelse dem, men like fullt tenker de at de selv må gjøre noe i tillegg for å være sikker på å bli frelst.

Her kommer religionen inn. Folk tenker at Kristi verk pluss min egen religiøsitet skal sikre min frelse. Slik blir religionen menneskets egen anstrengelse for å tilfredstille Gud. Menneskets egen vei til Gud består i et knippe med regler, bud og seremonier og gjerne et ønske om å være snill og grei og føle seg vel.

Dette ser vi klart i vårt folk. Mange tviholder på sin religion og sier at som de har levd vil de dø. Det kommer ikke på tale å skifte religion, deres trøst er at deres religion og kirke skal frelse sjelen.

Andre understreker at de ikke har gjort sin neste noe vondt, de har verken stjålet eller myrdet og i det store og det hele holdt de ti bud. De har sin trøst i at de holder lovens bud, går på gudstjeneste og gir kollekt.

Ja, det er mulig å være både ærlig og moralsk, religiøs og lovlydig, ja endog et forbilde for andre – slik Nikodemus var det som religiøs leder på Jesu tid – men allikevel ikke være frelst.

Hvor er du som aldri bryter et bud? Hvor er du som aldri synder? Bibelen sier at et slikt menneske finnes ikke. Alle har syndet og kommer til kort både i tanker, ord og gjerninger. Og husk at snubler du i ett bud, så er du skyldig i dem alle! (Jak. 2:10).

Mange mener kristendom er en religion som krever gode gjerninger av oss, og de blir derfor opptatt med hva de skal gjøre. Det er et djevelens bedrag at frelsen oppnås ved å

gjøre! Det er nemlig ikke noe mer å gjøre! Alt er gjort!

En gang stilte en troende følgende spørsmål til en mann: "Er du en kristen?" Han svarte at vel, han forsøkte i det minste. Da fortsatte den troende med et nytt spørsmål: "Har du noen gang forsøkt å bli en elefant?"

Nei, ingen kan med all sin kraft og innsats forvandle seg til en elefant. Like lite kan et menneske ved egen anstrengelse bli en kristen. Sannheten er at vi absolutt ingenting kan gjøre for å oppnå fortjeneste hos Gud. Bibelen lærer oss at selv våre edleste gjerninger er smittet av synd. (Rom. 3:10, Jes. 64:6).

Hvordan kan vi da bli frelst? Bibelen sier: "For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave." (Ef.2:8). Saken er at Jesus er selve frelsen. Ved tro på ham blir du frelst! (Apgj. 16:31). Så lett har Gud gjort det for meg og deg. Han har gjort alt. Du trenger ikke gjøre noe. Du kan komme til Jesus akkurat som du er, for frelsen - den er av nåde!

Gud elsket oss mens vi ennå var syndere, slik skriften sier: "Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere." (Rom. 5:8) Frelsen er en gave, en present fra Gud. Det kostet Gud ufattelig å se sin sønn lide i vårt sted. For deg og meg har frelsesverket ingen kostnad. Frelsen er absolutt gratis, den er av nåde, den kan ikke fortjenes eller kjøpes. Skulle den fortjenes, ville den ikke lenger være en gave, da ville det være Guds plikt å lønne oss med nåde etter fortjeneste. Men Gud skylder ingen noe som helst. Hans gave må du ta i mot aldeles ufortjent!

Hvordan kan denne Guds gave bli din? Jo, ved tro!

Vår delaktighet i frelsen er utelukkende å ta imot den nåde Gud selv har tilveiebrakt for oss. Troen er den tomme hånd som strekkes fram for å ta imot Guds gave. Uten tro er det umulig å tekkes Gud.

Hva er tro?

Her tar mange feil, og det finnes mange slags tro som verken frelser eller forandrer menneskets liv.

Det finnes en intellektuell tro. Naturligvis tror vi på den kunnskap vi har om historiske og religiøse hendelser. Vi har lært og tror derfor at Pizarro inntok Peru. På samme vis tror jeg på Guds eksistens og er ingen ateist eller fanatiker. Men denne tro påvirker på ingen måte vårt moralske eller åndelige liv, og frelser heller ingen.

Det finnes også en bekvemmelighetstro. Den kommer til Gud for å søke egne og jordiske fordeler. Slik tro frelser ingen.

Den bibelske tro, derimot, er hjertets tillit til Kristus som betalte vår gjeld hos Gud, - vissheten om at Gud for Kristi skyld har tilgitt alle våre synder. Denne tro forkaster all egen kraft og tillit til eget strev for å oppnå frelsen. Den finner hvile i bibelordet om dette: "Det er et troverdig ord, fullt verdt å motta; Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største." (1.Tim. 1:15).

Vi kan tenke på røveren på korset. Hva gjorde han? Han kunne ikke stige ned av korset for å bli døpt, han kunne ikke få gitt så og så mye til Guds rike, han kunne ikke få gjort gode gjerninger i Guds navn. Nei han kunne verken gjøre eller betale noe, han måtte simpelthen bare tro og fatte tillitt til Jesu ord, - og bli frelst!

Å tro er å si: "Jeg tror at Jesus har tatt min plass, at han døde for meg for å frelse meg; og jeg får uforskyldt ta i mot Guds gave som er evig liv."

Mitt råd til deg er at du ber Jesus om å frelse deg. Be ham ta seg av ditt liv. Vent alt av ham! Han har lovet å ta bort all din synd og gi deg evig liv.

Amen.

PS: Celso Valdiglesias døde i sommer - Minneord om han i neste nummer. *red.*

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs fra Sandefjord tar for seg deler av Salomos Høysang. Følg derfor med i Bibelen og les deg glad!

Høys 1: 4: Ta meg med deg! La oss skynde oss. Kongen har ført meg inn i sine kamre. Vi vil fryde og glede os i deg. Vi vil prise din kjærlighet mer enn vin. Med rette elsker de deg.

Grunnlaget for å forstå Høysangen og alt i Bibelen, er at en blir ført inn. Det er 66 bøker i Bibelen, 39 i det gamle testamentet, og 27 i det nye. Underlig er det å tenke på at det hos profeten Esaias er 66 kapitler, og trøsteboka begynner i kap 40: *Trøst, trøst mitt folk! sier deres Gud.* Det er ingen tilfeldighet, for vi har med en ordens Gud.

BRUDEN ER FØRT INN AV KONGEN

Jesus sier i Joh. 6 44: *Ingen kan komme til meg, uten at Faderen som har sendt meg drar ham.* Hvor har Jesus sine kammer? Han sier jo (Matt. 8: 20): *Revene har huler, og himmelens fugler reder, men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til.* Allikevel har han kammer. Og det er Bibelen som er kamrene. Det er stort når en blir ført inn i disse kammer, da får en se sin synd, men også se Guds store kjærlighet til syndere. I møte med den tre ganger hellige Gud sier en som profeten: *Ve meg, jeg er fortapt!*

For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor blant et folk med urene lepper. Og mine øyne har sett kongen, Herren, herskarenes Gud. Da skjedde det noe merkelig: Da fløy en av serafene bort med en gloende stein. Med en tang hadde han tatt den fra alteret. Det er et alter her på jord der vi blir rene for Gud.

Guds altar på jorden er Frelserens kross, der streid han mot Satan og sigra for oss.

Hans kross er vår fristad vår einaste von. Der ga han seg sjølv i sin einborne son.

Paulus skriver til Timoteus (1 Tim. 1: 15-16): *Det er et troverdig ord, fullt verd å motta: Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største. Men jeg fikk miskunn, for at Jesus Kristus på meg først kunne vise hele sin langmodighet, til et forbilde for dem som skal komme til tro på ham til et evig liv.* Da priser en synder Guds kjærlighet og nåde slik det står i teksten: *Vi vil fryde og glede oss i deg, vi vil prise din kjærlighet mer enn vin. Med rette elsker de deg.*

Dra meg til engang glad jeg og fri, salig erfarer min kamp er forbi. Til all min gjernig virkes av deg. Til du o Frelser helt lever i meg.

Nøkkelen til Høysangen finner vi i dette vers, og i 2: 4: *Han har ført meg til vinhuset, og hans banner over meg er kjærlighet.* Ja, også her kommer det tydelig frem at vi må føres inn.

SALOMO ER ET BILDE PÅ JESUS

2 Krøn. 1: 12: *så er visdom og kunnskap deg gitt. Og jeg vil også gi deg rikdom og skatter og ære, som ingen av de kongene som ha vært før deg har hatt, og heller ikke de som kommer etter deg kommer til å få.* Dronningen av Saba kommer for å høre Salomos visdom og hun sier i 1 Kong. 10: 8: *Lykkelige er dine menn, og lykkelige er disse tjenerne dine som alltid står for ditt åsyn og hører din visdom.* Dette tar Jesus fram og han sier i Luk. 11: 31: *Dronningen fra Syden skal stå opp i dommen sammen med mennene av denne slekt, og fordømme dem, for hun kom fra jordens ende for å høre Salomos visdom, og se, her er mer enn Salomo.* Ja, i Jesus har vi alt som Paulus skriver (1 Kor. 1: 30): *For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning.* Tenk å få være i Bibelens kammer og lese om denne forløsning som er skjedd til vår frelse. Ja, det er stort å få se at Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv. 2. Kor. 5: 19-21: *Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og la ned i oss ordet om forlikelsen.* Så er vi da sendebud i Kristi sted,

som om Gud selv formante ved oss. Vi ber i Kristi sted: la dere forlike med Gud. Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud. Vi skal bli Guds rettferdighet. Det var profetert.

Jer. 25: 6: *I hans dager skal Juda bli frelst, og Israel bo trygt. Dette er det navn som han skal kalles med: Herren, vår rettferdighet.* Min rettferdighet er en person, ja min rettferdighet er Jesus. Se bare hva Paulus skriver om rettferdigheten av tro i Rom 4 der han taler om Abraham, og det står i det siste vers (4: 25): *Han som ble gitt for våre overtredelser, og oppreist til vår rettferdiggjørelse.* Der er Abraham med, og der er sjøgen Rahab med., og der er jeg med, og det gleder hjertet.

VIN ER ET BILDE PÅ GLEDE

Salme 104: 15: *Vin gleder menneskets hjerte, den gjør ansiktet mer skinnende enn olje.*

Gleden over å ha syndenes forlateelse er den største glede et menneske kan ha.

Salme 4: 8: *Du har gitt meg glede i mitt hjerte, større enn den de andre har når de har overflod av korn og most.* Jo klarere syn på den korsfestede, jo større er gleden. Det er en sannhet at jo mer jeg ser inn i nåden, jo mer ønsker jeg å se. Tenk at Gud forlater synder, og glemmer dem.

Salme 103: 1-3: *Min sjel, lov Herren, og alt som i meg er love hans hellige navn. Min sjel, lov Herren, og glem ikke alle hans velgjerninger. Han*

som forlater all din misgjerning, og leger alle dine sykdommer. Ja, når en ser på sitt liv, og allikevel finner en nådig Gud, da blir det som det det står i Salme 116: 12-13: Hvordan skal jeg gjengjelde Herren alle hans velgjerninger i mot meg? Jeg vil løfte frelsens beger, og påkalle Herrens navn. Det er stort å påkalle Herrens navn, for den som gjør det, blir frelst Rom 10: 13: For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Her betyr frelst: Nå målet i det fullkomne Guds rike. Det var nok det

som var i biskopens tanker når han skrev: *Ja engang mine øyne skal:* (Sangboka 874, v4):

*Så er jeg frelst (nådd målet) så er jeg fri, så har jeg vunnet frem.
Så er min strid med ett forbi.
Så er jeg i mitt hjem.
Det hjem min Frelser lovet har.
Hver den som korset med ham bar.
Guds paradís, vårt rette hjem.
Det nye Jerusalem.*

Kommende arrangement

- Bibelhelg på Kvinatun, Vest-Agder. 5.-7. okt 2007.
- Nyttårssamling på Knattholmen leirsted, Sandefjord, 29.des.-1.jan 2008
- Bibelhelg på Norsjø leirsted i Telemark 29. febr.-2.mars 2008.
- Sommerbibelskole på IMI-stølen, Oppdal 10.-13. juli 2008.
- Sommerbibelskole på Bygland vgs., Bygland 7.-10. august 2008.

Program for bibelhelgen på Kvinatun, Kvinlog i Vest-Agder 5.-7. oktober -07

«De evige boliger
– også for deg!»

Fredag

Kl. 18-1900 Frammøte/ Innkvartering
Kl. 1900 Kveldsmat
Kl. 2000 Kveldsmøte
v/Dagfinn Natland
Kl. 2400 Ro

Lørdag

Kl. 0830 Bønnemøte
Kl. 0900 Frokost
Kl. 1000 Bibeltime
v/Olaf André Klavenæs.
Emne: "Mitt hjemland
er i Himmelen."
Kl. 1130 Bibeltime v/Dagfinn Natland
Kl. 1300 Middag
Kl. 1630 Kaffi
Kl. 1700 Bibeltime v/Arthur Salte.
Emne: "Hvor lenge vil dere
halte til begge sider?"
1. Kongebok 18:21
Kl. 1830 Kveldsmat
Kl. 2000 Kveldsmøte
v/Olaf André Klavenæs - offer

Søndag

Kl. 0830 Bønnemøte
Kl. 0900 Frokost
Kl. 1030 Møte v/Arthur Salte - offer
Kl. 1230 Middag og avslutning

Talere:

Dagfinn Natland gjestetaler, Olaf André Klavenæs og Arthur Salte

Ledere:

Birger Mangelrød og Ragnvald Lende
Kjøkkenansvarlig: Maren Anne Krüger

Priser:

Full pensjon : 500,-
Under 12år : 250,-
Under 4år : gratis
Student/Skoleungdom : 400,-
Maks familiepris : 2000,-
Rabatt for reiseavstand over 40 mil:
halv pris

Informasjon og påmelding:

Marit og Arthur Salte,
Saltevn. 185, 4340 Bryne
Tlf.: 91 33 24 80 / 51 42 88 01.
E-post: arthur.salte@c2i.net

Påmeldingsfrist: 1.oktober

Ved påmelding, gi beskjed om evt.
enkeltnrom, oppreid seng, behov for
transport og lignende.

Veibeskrivelse:

Følg riksvei 42 (Evje-Tonstad) til Kvinlog.
Skiltet vei derfra.

Velkommen til samling om Guds ord!

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

Trykk: Vera as, Porsgrunn - 35 51 64 10

Enten vi vet det eller ei, enten vi merker det eller ei;
Guds øyne hviler alltid på oss.
Og han tar aldri sine øyne fra oss.

Guds øyne hviler på oss til dom eller til frelse.

Men om Guds øyne alltid hviler på oss, så er det ikke
alltid vi merker det.

Men vi merker det når han lar oss høre Ordet og når han
ved sin Ånd oppvekker og vitner for hjertet så vi fornem-
mer det seende øye og hørende øre.

Olav Valen-Senstad, «Forsonet med Gud».

Ned Korsets fot

Foto i dette nr: Harald Lie, Olav Fjære og Jon Espeland.